

TAŤÁNY MACHOVÉ

FANTASTICKÉ PRÓZY DINA BUZZATIHO

Práce Taťány Machové je věnována originálnímu – a obtížně zařaditelnému – italskému prozaikovi Dinovi Buzzatimu. Výběr analyzovaných textů je orientován na jeho fantastické prózy – právem, patří k nejzajímavějším položkám autorova díla.

Úvodní kapitola přehledně a věcně rekapituluje Buzzatiho život a chronologii jeho díla.

Následující kapitola (3) je věnována fenoménu fantastické prózy obecně, a vytváří tedy analýzám Buzzatiho textů teoretický rámec. Problematika fantastického žánru je tu podána s nadhledem a značně pronikavě, autorka se opírá o dobrou sekundární literaturu, výstižně je například charakterizován rozdíl mezi fantastičnem 19. a 20. století. Sem tam se nicméně objeví poněkud zmatečná formulace: „Zatímco v Evropě vládl romantismus, němečtí spisovatelé již hledali jiné inspirace“ (s. 14) – němečtí spisovatelé, o nichž se mluví (Hoffmann, Chamisso), jsou právě modelovými reprezentanty romantismu, z nichž bude „evropský“ romantismus teprve vycházet; gotický román je jedním ze základních inspiračních zdrojů romantické prózy. Jsou tu i nepřesnosti: Poe se zaměřil „výhradně na žánr povídky“ (s. 16) – ve skutečnosti napsal i román. Termín „kopista“ (18) je tu použit ve smyslu „plagiátor, imitátor“, v češtině však toto slovo tento význam nemá.

Jádro práce představují dvě kapitoly (4 a 5) věnované Buzzatiho fantastickým povídkám a jeho románu *Il deserto dei Tartari*. Tyto kapitoly jsou napsány výborně. Pro analýzy povídek si autorka našla precizní hlediska (pohádkové fantastično, fantastično na realistickém pozadí, „incipity“ ohlašující fantastickou motiviku, aktualizace klasických fantastických motivů apod.), jež jí umožnila říci něco zásadního k Buzzatiho poetice a uniknout riziku roztržitého komentáře (což by autorce v případě takto rozsáhlé povídkové sbírky nebylo možno ani vyčítat). Velice oceňuji samostatnou a pronikavou interpretaci *Tatarské poušti*, jejímž prostřednictvím vkládá autorka do Buzzatiho symbolického románu zcela koherentní smysl.

Práce je stylisticky dobře zvládnuta, tím více mrzí občasné chyby v interpunkci a několik brutálních prohřešků proti češtině a jejímu pravopisu: s. 9: majestátné hory; liceum; s. 11; s. 15: povídky vycházeli; s. 25: fatalita královi přítomnosti. Doufám, že jsou to jen překlepy. Italština resumé je trochu nejistá a italská ortografie není úplně v pořádku: uno dei

(správně degli) autori, nel intreccio (nell'intreccio) apod. Sekundární literatura je zvolena výborně a je v textu skutečně dobře využita.

Přes výše zmíněné drobné připomínky jsem přesvědčen, že vlastní zadání práce – analýza Buzzatiho fantastických próz – bylo splněno na výbornou.

Praha 4. 6. 2011

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a final upward stroke, identifying the author as Jiří Pelán.

doc. PhDr. Jiří Pelán, Ph.D.

vedoucí práce